

*До світлого раю
Рабів не пускають,
Тож, браття, скидайте ярмо!
Ми кров'ю свободу
Свою здобували,
І ми її не віддамо!*

Ю. Брайтон, І. Чайковський

**ЗА УКРАЇНУ,
ЗА ЇЇ ВОЛЮ, ЗА ЧЕСТПЬ,
ЗА СЛАВУ, ЗА НАРОД!**

**ЗА УКРАЇНУ, ЗА ЇЇ ВОЛЮ, ЗА ЧЕСТЬ,
ЗА СЛАВУ, ЗА НАРОД!**

Фотолітопис боротьби і звитяг

**FOR UKRAINE, FOR ITS FREEDOM, FOR ITS HONOR,
FOR ITS GLORY AND FOR ITS PEOPLE!**

A photo chronicle of combative struggles and victories

Compiler:

Vasyl Humeniuk, Yulia Posokhova-Kirejeva

**ЗА УКРАЇНУ, ЗА ЇЇ ВОЛЮ, ЗА ЧЕСТЬ,
ЗА СЛАВУ, ЗА НАРОД!**

Фотолітопис боротьби і звитяг

Упорядники:

Василь Гуменюк, Юлія Посохова-Кіреєва

ЗА УКРАЇНУ, ЗА ЇЇ ВОЛЮ, ЗА ЧЕСТЬ, ЗА СЛАВУ, ЗА НАРОД! ФОТОЛІТОПИС БОРОТЬБИ І ЗВИТЯГ

Фотоальбом присвячено пам'яті воїна Добровольчого українського корпусу «Правий сектор» (ДУК ПС), учасника бойових дій на Сході України Антона Кіреєва-«Сифона» (07.11.1973-05.10.2014), який зі зброєю в руках захищав незалежність і територіальну цілісність України й поліг в бою з агресором неподалік міста Донецька.

Будучи професійним фотографом, Антон Кіреєв «воював» також і своїм фотоапаратом, фіксуючи тиллові й прифронтові будні своїх побратимів, багато з яких (як і він) загинули за нашу волю і незалежність держави. Знімки друга «Сифона» дають можливість читачам побачити зримі образи тих, хто у грізний час випробувань добровільно взяв до рук зброю, аби стати на захист рідної землі.

У цьому плані новітня історія появи добровольчих батальйонів, одним з яких був ДУК ПС перегукується з подіями 75-річної давнини, коли восени 1942-го року на Волині постали перші загони УПА.

Специфіка її функціонування та жорсткі вимоги конспірації дуже обмежували можливості ведення фотолітопису українського резистансу, але попри несприятливі умови і брак апаратури, у лавах повстанців «працювало» чимало фотографів, серед яких особливо виділяється Дмитро Білінчук-«Хмара», в доробку якого понад півсотні (а можливо й більше) світлин 1945–1951 рр., тематика яких «перегукується» з тим, що бачимо на фотографіях Антона Кіреєва-«Сифона».

Гортаючи сторінки видання, яке Ви тримаєте в руках, можна переконатися в справедливості твердження, що воля здобувається в боротьбі, й лише той народ її заслуговує, котрий має синів і дочок, готових пожертвувати ради неї найдорожче – власне життя.

FOR UKRAINE, FOR ITS FREEDOM, FOR ITS HONOR, FOR ITS GLORY AND FOR ITS PEOPLE! A PHOTO CHRONICLE OF COMBATIVE STRUGGLES AND VICTORIES

This photo album is dedicated to the memory of Anton Kireyev-«Syphon» (07.11.1973 – 05.10.2014), who, as a soldier in the Volunteer Ukrainian Corps «Pravyi Sektor» [Right Sector] and a participant of the combat in eastern Ukraine, died in battle near the city of Donetsk as he defended, with arms in hand, the independence and territorial integrity of Ukraine.

As a professional photographer, Anton Kireyev «fought» also with the help of his camera by capturing daily stills of his brothers-in-arms stationed in the rear as well as on the front lines, many of whom (just like he) perished for our freedom and the independence of our state. «Syphon's» snapshots provide the reader with an opportunity to view realistic images of those who, during a time of formidable challenges, voluntarily took up arms to rise up in defense of one's native land.

In this regard, the contemporary formation of voluntary battalions – one of which was the Volunteer Ukrainian Corps «Pravyi Sektor» [Right Sector] – echoes events of 75 years ago, when in the fall of 1942 in Volyn' the first detachments of the UPA were formed.

The specifics involving the UPA's operations and stringent demands at sustaining its clandestine nature, significantly restricted the possibility of maintaining a photo chronicle of the Ukrainian resistance. Nevertheless, despite inhospitable conditions and the lack of appropriate equipment, a number of photographers did «work» among the ranks of the insurgents, among whom Dmytro Bilinchuk-«Khmara» stands out in particular. His contributions include over fifty (and possibly even more) photographs dated 1945-1951, the themes and images of which reflect those, which are evident in the photographs of Anton Kireyev-«Syphon».

In flipping through the pages of this publication, the reader becomes readily convinced that freedom is attained through combative struggle, and only that nation whose sons and daughters are ready to make the ultimate sacrifice – giving their own lives – deserves such freedom.

УПОРЯДНИКИ:

Василь ГУМЕНЮК, Юлія ПОСОХОВА-КІРЕЄВА

© БГФ «Літопис УПА» ім. Володимира Макара, 2018

© Василь Гуменюк, Юлія Посохова-Кіреєва, 2018

*Присвячується борцям за незалежність України
і світлій пам'яті за ідею полеглих*

ФУНДАТОРАМИ

цього фотоальбому є:

Головна Управа Товариства Вояків УПА
ім. ген.-хор. Романа Шухевича – “Тараса Чупринки” в ЗСА
Почесний Голова – Богдан Ковалик
Голова – Зеня Брожина

Відділ Товариства Вояків УПА в Йонкерсі
Голова – Богдан Ковалик

Відділ Товариства Вояків УПА в Клівленді
Голова – Микола Рошецький

31-ий відділ Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ)
(Палатайн, Іллінойс)
За сприяння добродія Мирона Луцака

У
П
А

*Нам мало, і не в зброї наша сила.
Нам правда наша вища всіх щедрот.
Допоки гідність нас не полишила,
Допоки не зачне й наш народ!*

Борис МОЗОЛЕВСЬКИЙ

З
С
У

ПЕРЕДМОВА

Ідея поєднати феномен Української повстанської армії (УПА) 40-х років ХХ-го століття і Збройні Сили України (ЗСУ) другого десятиліття віку ХХІ-го «витає» вже давно, але у вигляді окремого фотоальбому реалізується вперше. Були, правда, два випуски Календарів видавництва «Літопис УПА» (на 2016-й і 2018-й роки), де цей принцип частково реалізовано; крім того в жовтні та листопаді 2017-го багато хто в Україні мав можливість побачити аналогічні фотовиставки («Об'єктивНА історія» і «Два століття – одна війна»), але спеціалізованого друкованого видання ще не було, тож пропонується шановним Читачам цей скромний «фоліант» покликаний бодай частково заповнити історичну прогалину на актуальну тему, адже як і УПА, так і ЗСУ – це ланки одного ланцюга й обидві формації люто ненависні для відвертих ворогів нашої незалежності, державного суверенітету й територіальної цілості України.

У всіх народів світу, а державних в першу чергу, борці за незалежність і воїни-захисники оповиті всезагальною пошаною і любов'ю, лише в Україні, котра пережила майже 600 років бездержавності, зусиллями окупаційних режимів в наші голови втовкмачувалася злісна пропаганда – мовляв борці за «якусь там незалежність» – то «бандити» й «вороги народу». Козаки-запорожці, гайдамаки, опришки, січові стрільці, воїни УПА, не кажучи вже про видатних вождів – Мазепу, Петлюру, Коновальця, Бандеру, Шухе-

вича та інших – піддавалися анафемі й зневазі, тож елементарне завдання для кожного поважаючого себе громадянина, є, образно кажучи, «відсіяти» історичну полову від правдивого зерна і сподіваємося, що цей альбом бодай частково відкриє очі правди тим, хто ще перебуває під впливом ворожої облуди і брехні.

Автором переважної більшості вміщених тут світлин УПА є гуцул Дмитро Білінчук – воїн УПА «Хмара», котрий перебував у підпіллі понад 12 років і внаслідок підлої зради був захоплений в травні 1952-го року, катований та розстріляний навесні 1953-го в столиці України – Києві. «Хмара» знімав своїх побратимів не лише на Гуцульщині, але й на Поділлі, Закарпатті, під час рейду в Румунію та інших місцях.

Його, можна сказати, «молодшим побратимом» став киянин родом Антон Кіреєв. Як і «Хмара», Антон не став чекати призову до лав регулярної армії, а пішов добровольцем у батальйон «Правого сектору» й під псевдом «Сифон» воював на Донбасі в перші критичні місяці 2014-го, загинувши смертю героя біля села Спартак 5-го жовтня. Професійний фотограф, друг «Сифон» встиг відзняти й передати в тил кілька сотень безцінних сюжетів з прифронтового побуту ДУК ПС, що і пропонуються Вашій увазі. Одного погляду на паралельні знімки достатньо, аби зробити вірні висновки і голосно мовити: «Героям слава!»

Кіреєв Антон Аркадійович, «Сифон»
(штрихи біографії)

Народився 07.11.1973 р. в Києві.

Під час навчання в школі відвідував гурток юного пілота, а по її завершенню поступив до училища авіаторів (м. Уфа). Після року навчання повернувся до Києва у зв'язку з дезінтеграцією ССРСР і відслужив строкову службу в армії. Працював у різноманітних місцях; 18.07.2002-го одружився з Юлією Посоховою. Закінчив заочно Київський політехнічний університет (спеціальність – менеджмент). Працював фотографом-фрілансером, графічним дизайнером поліграфії. До Правого Сектора потрапив саме як фотограф. Їздив з ними на Схід, але оскільки володів навиками військовика, став воїном.

Загинув під час виконання бойового завдання біля села Спартак Донецької області 05.10.2014 р. Похований на Берковецькому кладовищі в м. Києві.

**Фотоапарат
Canon EOS 40D
яким знімав
Антон КІРЕЄВ**

**Фото зафіксоване в околицях Красногорівки
19.07.2014 о 12.41.07,
автор невідомий**

**Фото зафіксоване в Румунії орієнтовно 02 липня 1949 р;
на поясі повстанця – футляр фотоапарата;
автор невідомий**

**Фотоапарат
Zeiss Ikon Nettar 515/2
яким знімав
Дмитро БІЛІНЧУК**

**Білінчук Дмитро Дмитрович, «Хмара»
(штрихи біографії)**

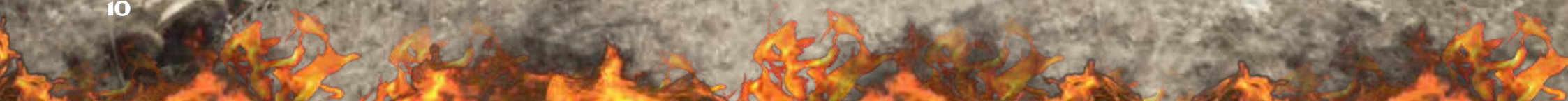
Народився 1919 р. в с. Жаб'є-Ільці (нині смт. Верховина Івано-Франківської обл.). В травні 1941 р. родину Білінчуків депортували в Красноярський край; Дмитро уникнув її долі й від того часу перебував на нелегальному становищі.

До лав українського підпілля вступив восени 1943 р., закінчив підстаршинську школу. Був стрільцем, командиром чоти, сотні, а з осені 1949 р. – райпровідником Збройного підпілля ОУНР Косівщини. Один з найвідоміших фотографів УПА. Його знімки датовані з 1945 по 1951-й роки.

Захоплений МГБ в травні 1952 р. внаслідок зради. Після тривалого слідства (Лук'янівська тюрма, м. Київ) в січні 1953 р. засуджений до смертної кари. Вирок виконано в березні того ж року; місце поховання повстанця невідоме.

Чотові «Лісовик» і «Галайда» (стоять в центрі) з бойовими побратимами. Літо, 1945 р.

«...І не всі повернуться із бою живими...» Фото 19.07.2014 р.

Воїни ДУК ПС «Кум» (зліва) та «Людоед»
Фото 19.07.2014 р.

Сотенний УПА Микола Харук-«Вихор» (зліва)
та кущовий провідник Дмитро Олексюк-«Ілак».
1946 р.

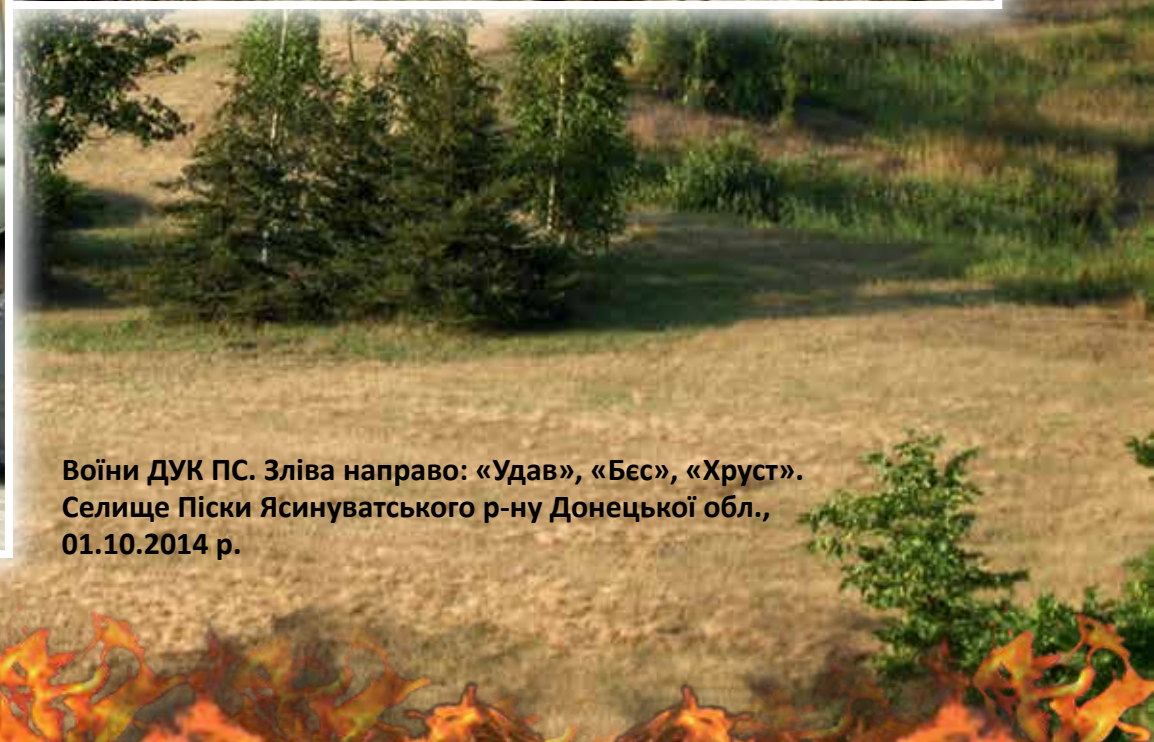

**Воїни-добровольці Денис Опанасенко (зліва)
та Олександр Мазуренко з кулеметами в руках
Амвросіївка, 05.08.2014 р.**

**Кулеметники УПА Василь Білінчук-«Сибіряк»
та Іван Дебринюк-«Непорадний».
Фото 1948 р.**

Зліва направо: окружний провідник Коломийщини
Григорій Легкий-«Борис»,
командир ТВ-21, сотник Петро Мельник-«Хмара»,
сотник Іван Кулик-«Сірий»
(родом з Донецчини; після загибелі «Бориса» – окружний
провідник Коломийщини 1950–1951 рр.)
Фото на горі Грегит, 1947 р.

Воїни ДУК ПС. Зліва направо: «Удав», «Бєс», «Хруст».
Селище Піски Ясинуватського р-ну Донецької обл.,
01.10.2014 р.

«Чота якась, напевно, рейдувала.
Підпілля працювало там, як слід.
Станична харч їм організувала,
І ось їм принесли смачний обід...»
1947 р.

На передньому плані командир ТВ-21
Петро Мельник-«Хмара»

Обід у польових умовах.
Із передової україно-російської війни.
Фото 16.07.2014 р.

До лінії фронту – лічені кілометри. Фото 19.07.2014 р.

Рейд на Закарпаття, 1946 р. Попереду Іван Мельничук-«Галайда»

Командир медичного батальйону «Госпітальєри»

Яна Зінкевич

**Приймаючи безпосередню участь
в бойових діях на Донбасі
від перших днів московської агресії
особисто винесла з поля бою
понад 200 поранених українських воїнів
Фото 16.07.2014 р.**

**Медсестра УЧХ
Василина Петріянчук-«Квітка»
(стоїть другою справа)
серед бойових побратимів.
Фото: Назарій Данилюк-«Перебийніс»
Жовтень, 1949 р.**

Яша Циганков («Яшка») надає допомогу
«пораненому» побратиму.
Вишкільний табір ДУК ПС в Михайлівці, 16.07.2014 р.

Санітар УПА «Тряпка» лікує пораненого «Дуба»
1948 р. Автор фото невідомий

Борода – воїну не завада

**Командир сотні УПА
Василь Скригунець-«Гамалія». 1945 р.**

**Воїн ДУК ПС «Борода»,
фото 16.07.2014 р.**

*Зброя воїна –
не лише автомат, але й книга!*

**Окружні провідники:
Коломийщини Григорій Легкий-«Борис» (зліва)
та Буковини – Василь Савчак-«Сталь», 1946 р.**

**Невідомий воїн ДУК ПС.
Побратими не пригадують Твоїх ні імені, ні псевда,
але в один голос твердять: кожної вільної хвили Ти
читав книжки... Відгукнися, якщо пройшов горнило боїв!
Фото 07.08.2014 р.**

«Гілки смерек їм ковдрою були...»
Невідомий повстанець на пості

Липневий ранок в околицях Красногорівки
16.07.2014 р.

*Після перепочинку –
«водні процедури»*

Гігієна в підпіллі – необхідна вимога.
Лікар «Люся» (Луція Данилюк)
вмиває невідомого повстанця

Імпровізований душ в околицях Савур-Могили
приймає воїн з позивним «Панас».
08.08.2014 р.

Іван Шведюк-«Сірко»,
член проводу Косівського надрайону, 1946 р.

Воїн ДУК ПС «Мангуст».
с. Піски, 03.10.2014 р.

Олена Білозерська,
снайпер Української Добровольчої армії.
На момент фотографування служила в ДУК ПС.
16.07.2014 р.

Калина Лукань-«Галина»,
керівник техзвена референтури пропаганди
Коломийського надрайонного проводу ОУН,
1946 р.

**«Не треба нам ні слави, ні заплати,
Заплатою нам радість боротьби...»
Воїн, який побажав залишитися інкогніто
Околиці Красногорівки, 19.07.2014 р.**

**Брати Білінчуки:
Дмитро-«Хмара» (зліва) і Василь-«Сибіряк»
1946 р.; автор фото невідомий**

Воїн ДУК ПС Станіслав Карбань-«Барс»
і невідома тележурналістка.
Піски, 02.10.2014 р.

Неідентифіковані підпільники.
Прикарпаття, 1949 р.

Донецькі поля... (фото 19.07.2014 р.)

...та їхній «урожай» 2014-го (фото 20.07.2014 р.)

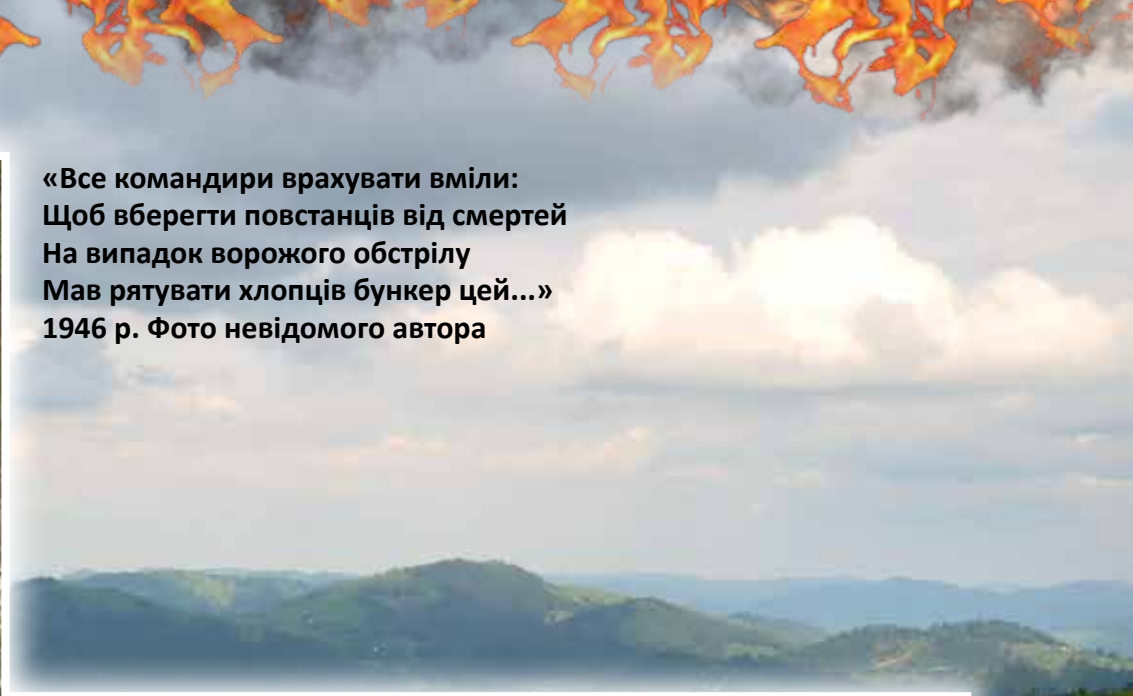
«Жнець» на праці... (фото 20.07.2014 р.)

...і на перепочинку (фото 20.07.2014 р.)

«Все командири врахувати вміли:
Щоб вберегти повстанців від смертей
На випадок ворожого обстрілу
Мав рятувати хлопців бункер цей...»
1946 р. Фото невідомого автора

Як і 68 років тому,
спорудження окопу – справа нелегка...
Фото 08.08.2014 р.

**Обсервація терену.
В бінокль дивиться Іван Кулик-«Сірий»,
до речі уродженець Донеччини.
Фото Івана Горгата-«Липкевича», 1947 р.**

**Воїн ДУК ПС «Галичанин»:
належного «гостинця» ворог отримає!
Фото 06.08.2014 р.**

Станичний села Нижній Березів Косівського р-ну
Андрій Кузич-«Остап»

Воїн ДУК ПС Павло Долинський-«Удав»
Околиці Красногорівки, 19.07.2014 р.

Кущовий провідник
Петро Столащук-«Вільха»
1946 р.

Воїн ДУК ПС Антон Кіреєв-«Сифон»
с. Піски, 01.10.2014 р.

«Погріємось на сонечку...»
(Неідентифіковані повстанці
Городенківського р-ну Івано-Франківщини). 1949 р.

Воїни ДУК ПС «Панас» (зліва) і «Сифон»
аналогічної думки
Фото 07.08.2014 р.

Воїни УПА на постої у проміжку між боями.
Перший ліворуч сотник Іван Кулик-«Сірий»,
другий праворуч – командир ТВ-21, сотник
Петро Мельник-«Хмара».
Гуцульщина, 1947 р.

«Кухаримо на сонці!» Воїн ДУК ПС «Панас» (зліва)
разом з побратимом готують щось смачне на сніданок.
Фото 07.08.2014 р.

Намє рідні...

Воїн ДУК ПС Денис Опанасенко-«Панас»
Фото 19.07.2014 р.

Воїн УПА Іван Шкрібляк-«Дунай»
Жовтень-1949 р.
Фото Назарія Данилюка-«Перебийноса»

**Воїн ДУК ПС «Шпуня».
19.07.2014 р.**

**Чотовий Іван Перцович-«Лісовик».
1945 р.**

Ліворуч – воїн ДУК ПС «Гаврик»,
праворуч (з піднятими руками) – «Марик».
Посередині – неідентифікований воїн ЗСУ.
Степанівка, 09.08.2014 р.

*Воїнам потрібен
хліб насущний...*

Обід під час рейду відділу УПА в Румунію.
Липень, 1949 р.

Отець-капелан благословляє воїна ДУК ПС
Фото 16.07.2014 р.

...і хліб духовний

Отець Андрій Радьо-«Яворенко»
відправляє Літургію для вояків УПА.
Перемищина, 08 або 09-1946 р.
Фото невідомого автора

Воїни Коломийського ТВ-21 «Гуцульщина» ВО-4 «Говерля» УПА-Захід на пості, 1947 р.

Воїн ДУК ПС друг «Гаврик». Фото 06.08.2014 р.

Воїни УПА на перепочинку. Дмитро Білінчук-«Хмара» (зліва) та Іван Михайлюк-«Скорий». 1946 р.

Перепочинок в АТО. Воїн ДУК ПС «Подільнин» (зліва) та неідентифікований. Фото 16.07.2014 р.

«Коли Вітчизна в небезпеці,
на її захист стає і стар, і млад...»
Зона АТО, 01.08.2014 р.

Воїни збройного підпілля
Василь Палинюк-«Ненаситець» (зліва) і
Микола Лукинюк-«Бомба».
1951 р.

Ворог – поруч.
Зона АТО, 22.09.2014 р.

Воїни УПА готуються до бою.
Іван Хомин-«Чумак» (показує рукою) та
Іван Мельничук-«Галайда».
1947 р.

Неідентифікований повстанець
з трофейним чеським кулеметом ZB-26.
1946 р.

Неідентифікований захисник України (снайпер?)
зі зброєю невстановленого походження.
Фото 22.09.2014 р.

Неідентифіковані воїни УПА. 1945 р.

Конспірація в АТО:
«Окуляри ми наділи, щоб нас ворог не впізнав!»))
Фото 20.09.2014 р.

При кулеметі воїн ДУК ПС на псевдо «Охота». Фото 02.10.2014 р.

Стрільці УПА «Буревій» (зліва) та «Чумак» при угорських кулеметах «Сура». 1948 р.

Командир ТВ-21 «Гуцульщина», сотник УПА Петро Мельник-«Хмара» (стоїть третім зліва) з бойовими побратимами (ідентифіковані «Листок», «Кичера», «Липкевич», «Хмара»-Д.Білінчук, Перебийніс», «Галайда», «Залізник» і «Базь»).

Фото: Михайло Кашуба-«Тряпка», 1947 р.

Дмитро Ярош (з непокритою головою) – ідеолог ДУК ПС з воїнами підрозділу «Удавом», «Охороною», «Хрустом», «Сифоном» та іншими неподалік передової в с. Піски, 01.10.2014 р.

**Victoria! («Перемога!») – традиційний жест воїна «Охоти».
Неподалік Карлівки, 03.10.2014 р.**

**Неідентифіковані воїни ТВ-21 «Гуцульщина», 1948 р.
70 років тому вони також свято вірили в переможний підсумок своєї справедливої боротьби**

Воїн ДУК ПС друг «Гаврик»
зі своїм «приятелем» в зоні АТО.
07.08.2014 р.

Дмитро Білінчук-«Хмара»
теж мав чотирилапого друга...
1945 р. Фото невідомого автора

Як в УПА, так і в ДУКПС озброєння було трофейним...

Дмитро Олексюк-«Ілак»
з німецьким MP-40
1945 р.

Павло Долинський-«Удав» з ПТУР-ом,
привезеним на Донбас з Московії.
09.08.2014 р.

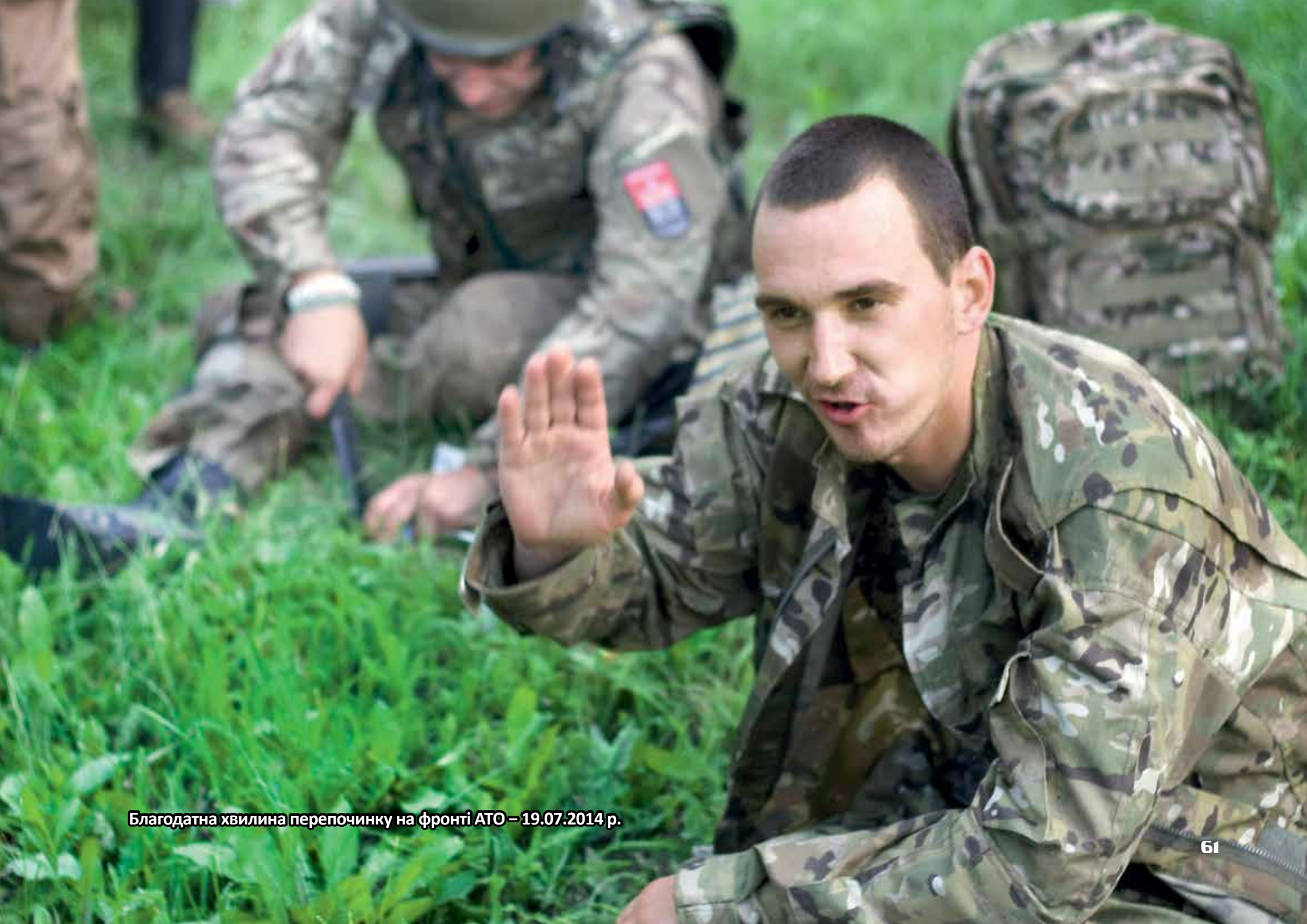

Микола Вінтоняк-«Орел» з побратимами оглядає трофеї, здобуті в сутичці з опергрупою МГБ. Світлина з архіву родини Микитюків (сmt. Печеніжин). Автор фото – Володимир Грабовецький, 1948 р.

Фото 09.08.2014 р. Знищений воїнами ДУК ПС автоматичний міномет 2Б9 «Васілюк», привезений на Донбас з Московії. Один з них був захоплений в якості трофею і використаний за призначенням – про це в Інтернеті можна переглянути за посиланням <https://www.youtube.com/watch?v=Hbpl-b3sWoo>

Повстанці на пості, осінь 1948 р.
Крайній справа – окружний провідник Буковини
Василь Савчак-«Сталь»,
ліворуч Дм. Білінчук-«Хмара»,
з сигаретою в роті – Мирослав Бойчук-«Чорноморець».
Фото невідомого автора

Благодатна хвилина перепочинку на фронті АТО – 19.07.2014 р.

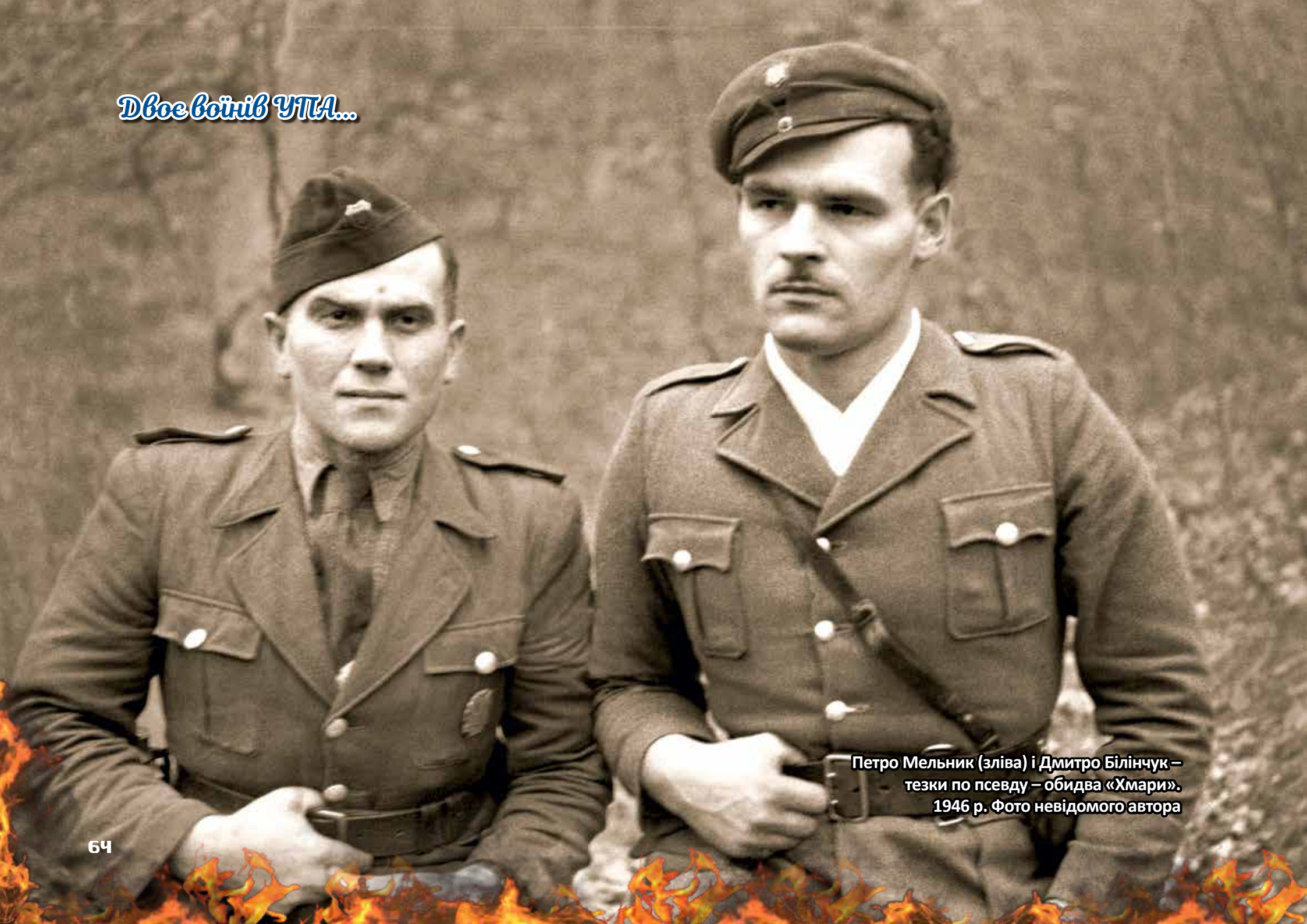

П'ятеро з УПА: «Веселий», «Скорий» та інші. 1945 р.

П'ятеро з АТО: «Борода», «Кум», «Панас» та інші.
19.07.2014 р.

Двоє воїнів УПА...

Петро Мельник (зліва) і Дмитро Білінчук –
тезки по псевду – обидва «Хмари».
1946 р. Фото невідомого автора

...і по одному

Командир ТВ-21, сотник
Петро Мельник-«Хмара»,
1946 р.

Командир сотні ім.Богдана Хмельницького, хорунжий
Дмитро Білінчук-«Хмара», 1945 р.
Фото невідомого автора

Двоє воїнів ДУК ПС...

«Панас» (справа) і його побратим

*...і по одному;
фото 19.07.2014р.*

**Побратим «Панаса»
побажав залишитися інкогніто.
«Головне для мене захист рідної землі!» –
були його слова**

Воїн на псевдо «Панас»

Стрільці УПА «Базь» (зліва) і «Черемха». 1946 р.

**Стрілець УПА «Черемха»:
Шкрібляк Василь, уродженець Косівщини.
Загинув у бою з опергрупою МГБ навесні 1949 р.
Тіло повстанця лежало кілька днів у траншеї і лише згодом
чекісти дозволили поховати на цвинтарі в с. Яворові,
заборонивши встановити хреста чи якоїсь іншої помітки.
Згодом могила загубилась.**

**Стрілець УПА «Базь»:
Кузів Василь, уродженець Надвірнянщини.
Захоплений провокативною боївкою МГБ 1951 р.
Засуджений на 25 років таборів; травмований на шахтах Воркути.
Доживав віку в Омській області разом з родиною,
там помер 07.10.1981 р. і похований.**

Воїни «Хруст» (зліва) і «Барс».
с. Піски, 01.10.2014 р.

Воїни «Хруст» і «Удав» (справа).
Фото 02.10.2014 р.

На двох попередніх сторінках зафіксовано воїна ДУК ПС під псевдом «Хруст». В той час його справжнє ім'я було таємницею, але зараз потрібно говорити на повний голос. Звали захисника України Олександр ПІДЛУБНИЙ, був родом з Києва. Поліг смертю героя 05 жовтня 2014-го в с. Спартак біля Донецька. Того дня йому виповнилося 27 років. Тлінні останки загиблого віднайшли і перепоховали з почестями більш як через місяць – на Лісовому кладовищі столиці. Докладніше про Ол.Підлубного-«Хруста» можна прочитати на Інтернет-сайті за посиланням: <http://memorybook.org.ua/19/pidlybnyoleks.htm>

Могила Олександра Підлубного-«Хруста»

*Мамочко, вибач за чорну хустину
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я любив. І любив Україну
Вона, як і ти, була в мене одна...*

Степан СТЕФУРАК

**Указом Президента України
№ 373/2017 від 17 листопада 2017 року
Олександр Підлубний
посмертно нагороджений
Орденom «За мужність» III-го ступеня**

Олександр Підлубний-«Хруст»

Курінний командир УПА «Скуба» (в центрі).
Справжнє ім'я – Дмитро Гах;
родом зі с. Хриплин поблизу
Івано-Франківська (1919 – 27.09.1945)

*«...Смійся, лютий враже!
Та не дуже, бо все ине –
Слава не поляже;
Не поляже, а розкаже,
Що діялось в світі,
Чия правда, чия кривда
І чії ми діти.»*

Тарас ШЕВЧЕНКО

За зразкове керівництво
ввіреного йому куреня,
25.04.1945 р. «Скуба»
був нагороджений
Срібним Хрестом
Бойової заслуги I-го класу

Український повстанець
не мав права не лише жити,
але й бути похованим після загибелі.
Полеглого в бою «Скубу» таємно похоронили на
околиці цвинтаря в с. Трач Косівського р-ну і лише
через півстоліття його могила була легалізована

Фотограф УПА і сотенний Дмитро Білінчук-«Хмара» (зліва) та чотовий Іван Перцович-«Лісовик», 1945 р.
Фото невідомого автора

Фотограф і воїн ДУК ПС Антон Кіреєв-«Сифон» (ліворуч) та неідентифікований військовик Збройних Сил України – просимо відгукнутись. Карлівка, 03.10.2014 р. Фото невідомого автора

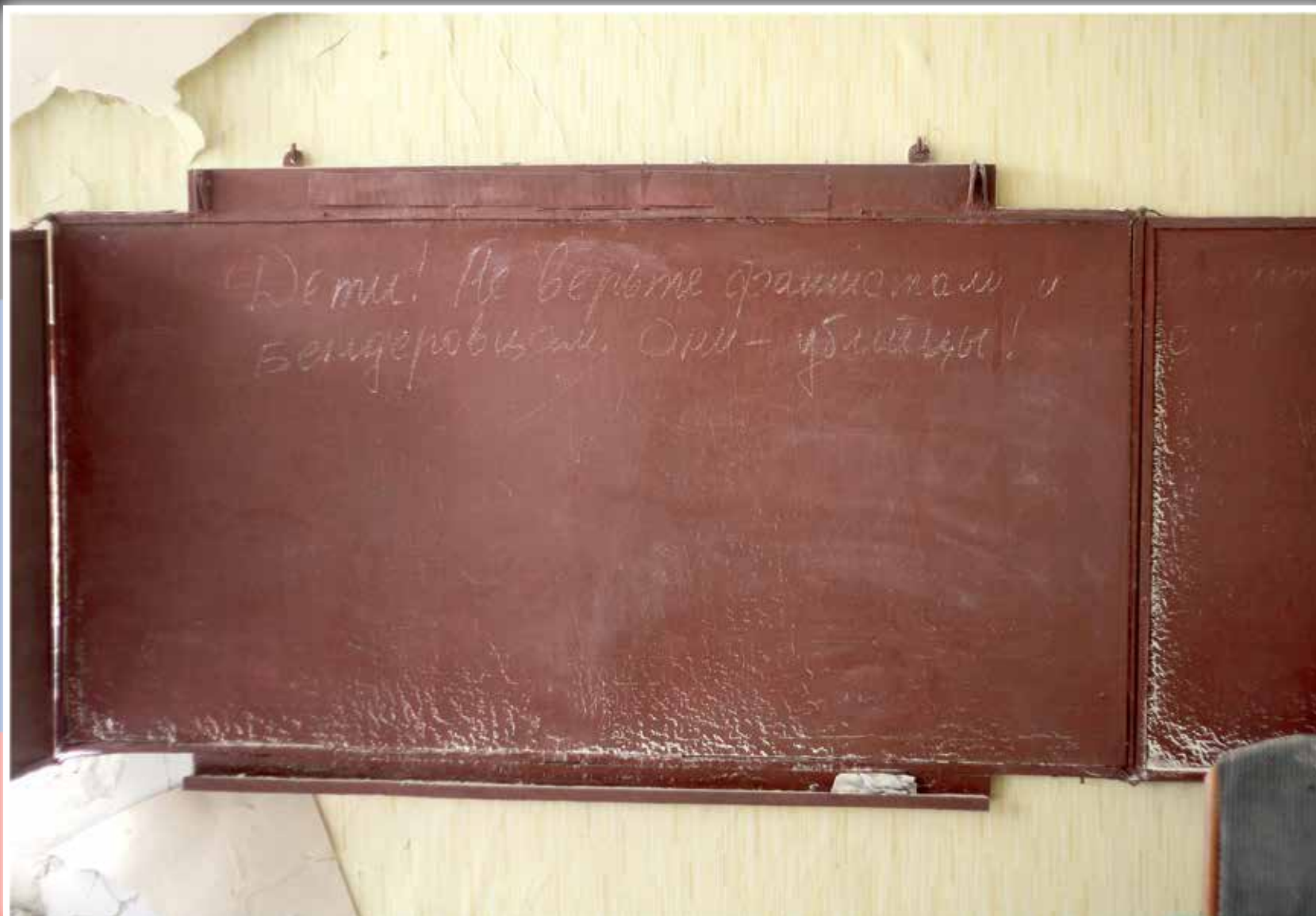
В травні 2014-го на Донбас прийшов «русский мир» (тобто в перекладі «московський світ»). На цьому знімку зафіксована школа в Степанівці, яку окупанти перетворили на своє лігво. Приміщення було збудоване за фінансової допомоги Німеччини і ось як воно трансформувалося після приходу того «міра»... Фото 07.08.2014 р.

Школа в Степанівці (інтер'єр). Так, очевидно, виглядає «русский мир» зблизька...
Фото 08.08.2014 р.

Школа в Степанівці. Напис крейдою на центральній частині дошки: «Мир, Праця, Травень!!! Стерти з лица Землі Бандерівську пухлину!», а на боковій – «Гомосексуалістам нема місця на Донбасі! Донбас – це земля і небо Слов'ян!!!...» Фото 08.08.2014 р.
На вставці: типовий «слов'янин» – бойовик-окупант Сходу України

Школа в Степанівці.

Напис крейдою на дошці: «Діти! Не вірте фашистам і Бендерівцям. Вони – вбивці!»

Фото 08.08.2014 р.

Прапор України, политий кров'ю наших воїнів.
Ясинуватський район, 09.08.2014 р.

Ще раз «русский мир» зблизька:
воїн ДУК ПС Павло Долинський-«Удав»
на руїнах торгового центру в с. Піски.
Фото 03.10.2014 р.

Ще їх бої із ворогом чекають...

Окружний провідник Буковини Юліан Матвіїв-«Недобитий» (другий зліва) з групою Збройного підпілля ОУН. 1951 р.

...ще їх обдувають боротьби вітри!

Підвідділ ДУК ПС займає бойову позицію. Фото 06.08.2014 р.

Без жіночих рук, душі і серця...

Стріча зв'язкової УПА. Околиці «повстанської столиці» – Космача, 1948 р.
Дивиться в об'єktiv Іван Хомин-«Чумак»; всі інші – неідентифіковані.

...жодна армія нормально функціонувати не може!

Заняття з надання першої медичної допомоги. Вишкільний табір ДУК ПС в Михайлівці, 16.07.2014 р.

Одна наша доля, і наша держава, і прапор, і те, хто ми є...

Неідентифіковані учасники Збройного підпілля (перший справа – Василь Кузів-«Базь»), 1950 р. Фото: Іван Гаргат-«Липкевич»

... і княжий тризуб, і козацька слава, нам сили в бою додає!

Воїни Андрій (десантник), друг «Гаврик» та інші, 06.08.2014 р.

Воїни УПА ТВ-21, 1946 р. Зліва направо, перший ряд – «Мирон», троє неідентифікованих, «Скоба»; другий ряд – «Чорноморець», «Ненаситець», «Сокіл», неідентифікований. Всі опізнані загинули за волю України

Воїни ДУК ПС «Удав», «Панас» та інші, 19.07.2014 р.

Окружний провідник Коломийщини «Борис» (Григорій Легкий) з бойовими друзями на пості. 1947 р.

Воїни ДУК ПС на короткотривалому перепочинку.
В почутті гумору їм не відмовиш: в центрі сидить боєць на псевдо «Людоед»...)) Фото 16.07.2014 р.

Три неідентифіковані воїни УПА з ТВ-21 «Гуцульщина». Згідно спогадів Івана Мельника-«Залізняка» це брати із Закерзоння, які під орудою Степана Стебельського-«Хріна» в складі групи прорвалися в Україну після акції «Вісла». Фото 1949 р.

Павло Долинський-«Удав» (зліва) з двома побратимами ДУК ПС. Фото 19.07.2014 р.

*«Хто п'є –
тому наливайте...»*

Підпільники Коломийщини
святкують Великдень 09.04.1950 р.
До бокала Петра Мельника-«Хмари»
наливає питво Микола Вінтоняк-
«Орел»

*...а хто не п'є,
тому не давайте!»*

Спрага – бич українського
воїна в сонячну погоду на
Донбасі. Околиці Карлівки,
03.10.2014 р.

Воїн УПА і Збройного підпілля
Василь Небесійчук-«Заведія».
Фото 1948 р.

Фото 01.10.2014 р.

*Фотохроніка війни-2014
на Донеччині, званої «АТО»*

Портрет побратима.
16.07.2014 р.

Прифронтове «селфі».
16.07.2014 р.

Війна – це не прогулянка... 19.07.2014 р.

Портрет воїна-побратима.
19.07.2014 р.

06.08.2014 р. (надвечір'я) «На передових позиціях захисників України небо мирне...

...але спокій їм тільки сниться!» Фото 07.08.2014 р. (ранок)

«Моя бронбійка хоч і архаїчна, але ворог не пройде!» Фото 09.08.2014 р.

Конфлікт на Сході України спровокований Москвою і в його перебігу з перших днів приймають участь регулярні війська нашого північного сусіда. Але кремлівське керівництво цинічно заявляє: «Их там нет!» (тобто «їх там немає»), від чого московських військових так і називають – «іхтамнети». На цьому фото зафіксований підбитий транспортний засіб псковських десантників, про що свідчить логотип і літери «ВДВ». Фото 09.08.2014 р.

Гранатометник.
Фото 04.09.2014 р.

Снайпер на бойовій позиції.
Фото 04.09.2014 р.

Антон Кіреєв-«Сифон» (стоїть справа) з бойовими побратимами – «Удавом», «Бесом» і «Хрустом». 01.10.2014 р.

Закони війни суворі: це фото може виявитися останнім... 02.10.2014 р.

З відкритим обличчям воїн Владислав Грищенко-«Буча» та його побратими, 02.10.2014 р.

03.10.2014 р. Павло Долинський-«Удав»: «Ворог веде обстріл, не звертаючи уваги на руйнування інфраструктури...

...але в нас для нього є адекватна відповідь!» 03.10.2014 р.

Кулеметник зі зброєю великого калібру
в повному бойовому обладунку. 03.10.2014 р.

Карлівка Донецької області.

Тут, 23 травня 2014-го полягли в нерівному бою, одними з перших, п'ятеро воїнів-добровольців батальйону «Донбас». В центрі з автоматом стоїть автор знімків цього альбому Анатолій Кіреєв-«Сифон». Це, мабуть, його останнє прижиттєве фото. 03.10.2014 р.

КАРЛІВКА
KARLOVKA

Воїни батальйону «Донбас», які загинули під Карлівкою 23.05.2014 р.

Василь АРХИПОВ
«Дід»

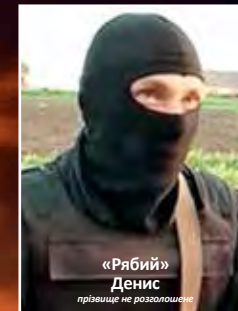
Олексій МІРОШНИЧЕНКО
«Федір»

Олег КОВАЛИШИН
«Рейдер»

Микола КОЗЛОВ
«Матвій»

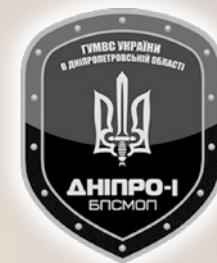

«Рябий»
Денис
прізвище не розголошено

Вони були одними з перших, хто поліг за Україну

Підрозділи ДУК ПС тісно взаємодіяли з іншими добровольчими з'єднаннями, і про це з повагою згадують воїни батальйону «Донбас», Лицарі Ордена «За мужність» III-го ступеня Олександр Сарабун-«Вінниця» та Анатолій Горбенко-«Бугор». Важко поранені в боях з московськими окупантами, вони продовжують вірно служити народові України. Фото 24.07.2017 р. Гв

Тепло відгукується про воїнів ДУК ПС також і Роман Зіненко-«Седой» – доброволець батальйону «Дніпро-1», учасних бойових дій на Донбасі 2014-го року, автор книги «Іловайський щоденник». Фото 10.11.2017 р. Гв

Кулеметник УПА Іван Дебринюк-«Непорадний» (1927-1952).
В серпні 1952 р. здійснив акт помсти за підступне захоплення групи своїх побратимів:
із засідки розстріляв облавну колону, вбивши 4-х офіцерів МГБ і при цьому загинув сам.
На пам'ять про подвиг героя на місці його останнього бою споруджено і освячено Хрест-меморіал

*Воїни ДУК ПС з Тушльщини
на відкритті меморіалу
повстанцю «Непорадному».*

Фото 14.10.2016 р. Гв

Ветеранська ресторація «Патріот» (м. Львів, вул. Дорошенка, 7);
інформація в Інтернеті: https://www.facebook.com/VeteransRestaurantPatriot/?hc_ref=ARQ3RQjQUcPqQM-d3tXoX-0PtzPqA-hUGwvyvEmlvKkaVOo2BUMimgbwzRIDGmc_JEu0

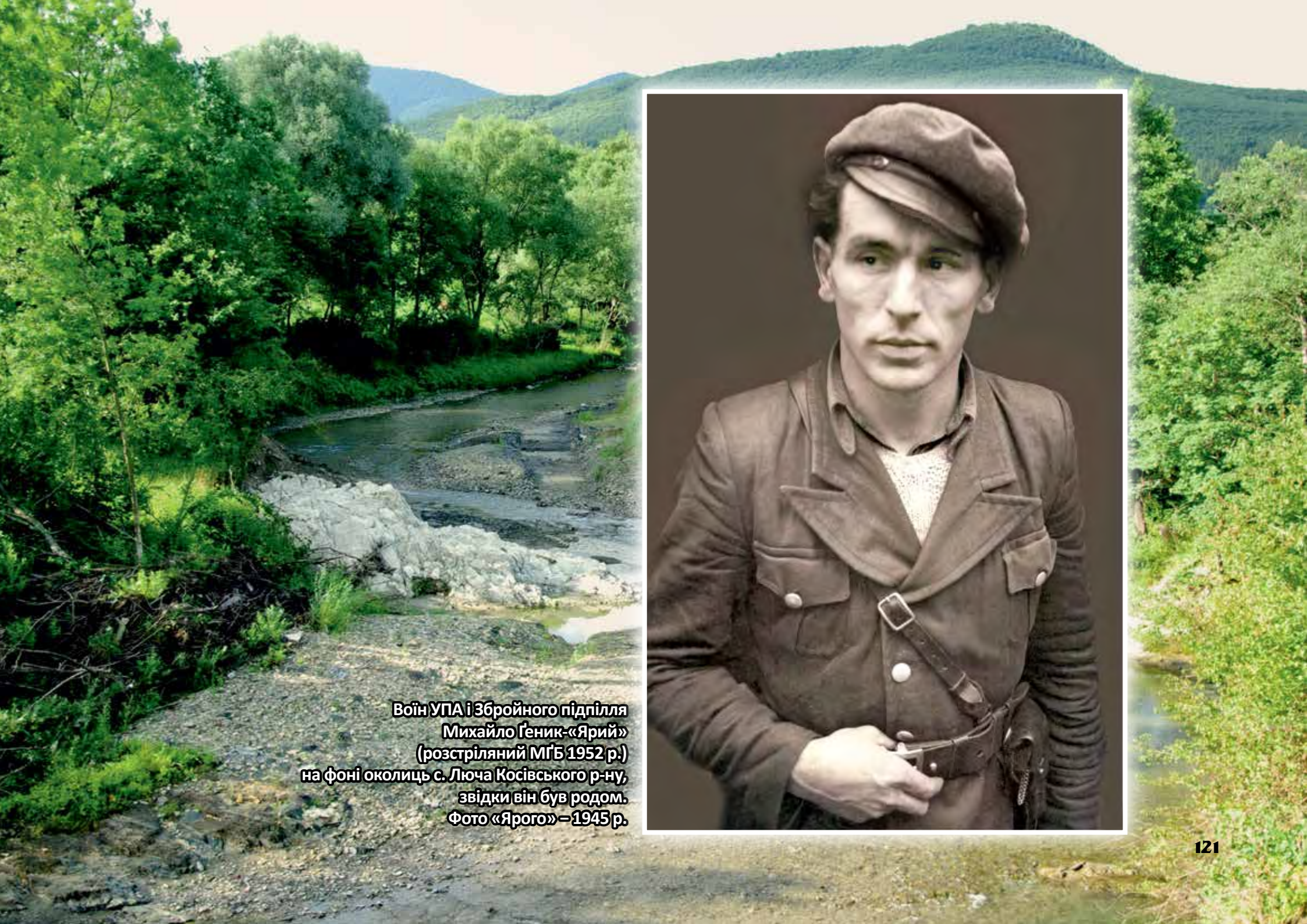

Wi-Fi
Піца бомба 140 грн
готури сири
Соковитий 130 грн
Кашкалик
Запашна 60 грн
Грибна кашка
Смачна кашка 15 грн
Кашка з 25 грн
калорійна
Ситна пательня 60 грн
Австрійська гингвіч 50 грн
Фінале пучо 30 грн

Free Wi-Fi
Delicious please 110
your appetites
Succulent 130
grilled meat
Mushroom 60
soup in wine
Fantastic house 15
wine and potatoes
Signature mulled 5
wine
Craft beer 3

50-60 грн
12.00
20-45.00

Учасник бойових дій на Сході України 2014 року
Владислав Грищенко-«Буча» (див. стор. 111) під час відвідин Львова,
20.11.2017 р. /в

**Воїн УПА і Збройного підпілля
Михайло Ґенник-«Ярий»
(розстріляний МГБ 1952 р.)
на фоні околиць с. Люча Косівського р-ну,
звідки він був родом.
Фото «Ярого» – 1945 р.**

Повстанці Гуцульщини, 1945 р. Ідентифіковані: лежить перший справа кулеметник Дмитро Гаврилків-«Степок», стоїть перший зліва Іван Матійчук-«Червоний», третій – чотовий Іван Перцович-«Лісовик», п'ятий – Іван Хомин-«Чумак»

Воїни УПА ТВ-21 «Гуцульщина», 1946 р. Ідентифіковані всі (рідкісний випадок для повстанських світлин); зліва направо: сидять сотенний Микола Харук-«Вихор» і командир відтинку Петро Мельник-«Хмара»; стоять: Петро Ониськів-«Пструг», Василь Кузів-«Базь», Дмитро Олексюк-«Ілак», Галина Кузьменко-«Надя», Федір Столащук-«Лужок», Іван Мельник-«Залізник», Василь Шкрібляк-«Черемха» та Іван Шведюк-«Сірко»

Велика група повстанців у Шешорських лісах (Косівщина), 1947 р.
Ідентифікований лише легендарний кулеметник Дмитро Ілюк-«Кичера» (в першому ряді 5-й зліва).

Командир ТВ-21 «Гуцульщина», сотник УПА Петро Мельник-«Хмара» (стоїть п'ятим зліва) з групою повстанців. Ідентифіковані кулеметники Василь Григорів-«Вільха» (лежить зліва) та Дмитро Ілюк-«Кичера» (лежить справа); стрілець Іван Хомин-«Чумак» (сидить першим справа); стоять (від ліва): Василь Кузів-«Базь» (другий), Іван Гаргат-«Липкевич» (третій), чотовий Іван Мельничук-«Галайда» (сьомий).
Околиці Коломиї, 1947 р.

Донесення розвідки уважно слухають (зліва направо) Іван Мельник-«Залізняка», командир ТВ-21, сотник Петро Мельник-«Хмара», поручник Назарій Данилюк-«Перебийніс», хорунжий Дмитро Білінчук-«Хмара» і стрілець Василь Рабинюк-«Чех»; інші особи неідентифіковані. Околиці Жаб'я (Верховини), 1948 р.

Українські повстанці під час рейду до Румунії в червні-липні 1949 р. В центрі стоїть командир рейду – сотник Петро Мельник-«Хмара», за ним стрільці Василь Рабинюк-«Чех» і Дмитро Довганюк-«Сокіл»; інші особи неідентифіковані. Провінція Тимішоаре, орієнтовно між 28.06 і 07.07.1949 р.

Повстанці Коломиїщини святкують Великдень в урочищі Котел під Хребтом Варатик (с. Марківка), фото 09.04.1950 р.
За ходом годинникової стрілки від першого зліва: Іван Явдошняк-«Мишка», Василь Микитюк-«Рись», Василь Кузів-«Базь»,
надрайонний провідник Надвірнянщини Петро Мельник-«Хмара», Микола Вінтоняк-«Орел», Іван Мельник-«Залізник»,
Федір Кузенко-«Камінь», Михайло Стефак-«Підкова» (перший справа, що повернутий спиною), Микола Іванів-«Скорий»
та Василь Григорів-«Вільха». Троє решту – неідентифіковані.

Окружний провідник Буковини Юліан Матвіїв-«Недобитий» (сидить справа) з бойовими побратимами. Поруч з ним – станичний Косівського р-ну Василь Палинюк-«Ненаситець»; стоїть другим зліва стрілець Іван Григорчук-«Сокіл», а крайнім справа – станичний Микола Лукинюк-«Бомба». Інші неідентифіковані. Фото 1951 р. в с. Бабин на Косівщині

ПІСЛЯМОВА

«Україно! Ти – моя молитва, ти моя розпука вікова... Гримотить над світом люта битва за твоє життя, твої права» – написав свої геніальні рядки Василь Симоненко 26 грудня 1961 року, а якими актуальними є вони зараз – через понад півстоліття з'яви і поширень крізь лабети всесильної імперської цензури! По-суті голосом «витязя молоді української поезії» промовляли, та що там промовляли – кричали! – десятки поколінь полеглих борців за нашу волю й незалежність – від запорізьких козаків XV-го століття до воїнів добровольчих батальйонів віку XXI-го, котрі в грізну хвилину смертельної загрози втрати державного суверенітету взяли до рук зброю, аби дати відсіч одвічному ворогу, котрий облудно називає себе нашим «братом»!

Що б там хто не говорив, але реальність 2014-го була такою: максимально знищена інфраструктура збройних сил, розвідки й контррозвідки плюс активна деструктивна діяльність внутрішньої «п'ятої колони» створювали передумови, аналогічні тим, які мали місце в історії Української Народної Республіки (січень 1918 року) – достатньо було нечисленної ватаги голодранців Муравйова, аби Центральна рада впала.

Так, мабуть, міркували наші «брати», захопивши по-суті без єдиного пострілу Крим і скерувавши на Донбас групи Стрелкових-Моторол, озброєні до зубів сучасною військовою технікою, нібито «віднайдену в шахтах» – і з написами білою фарбою типу «На Київ!». Але ворог не врахував того, що попри внутрішні нега-

разди, за понад два десятиліття в Україні виросло і сформувалось покоління, для якого відчуття честі й гідності незалежного буття було вищим за горезвісне «ковбасне мислення» і саме ці люди стали на захист рідної землі!

Перед їхніми очима був досвід батьків та дідів, котрі в роки різанини коричневих і червоних орд за право грабунку українських земель по-суті ex nihilo створили феноменальну УПА, котра понад 10 (!) років протистояла окупантам без будь-якої підтримки зі сторони (навіть моральної, не кажучи вже про матеріальну) і воювала за принципом: «Гину, але не здаюсь!» Бо як інакше пояснити утворення численних добровольчих батальйонів з практично повним запозиченням повстанської атрибутики 40-х років – червоно-чорних прапорів, псевд-позивних, звертань по формі «друже», вітання «Слава Україні!» та відповіді на нього «Героям слава!» і т.д. і т.п.?

На прикладі Добровольчого Українського Корпусу «Правий сектор», у лавах якого воював і героїчно поліг фотолітописець найбільш критичних для нашої держави перших місяців 2014-го Антон Кіреєв-«Сифон», доробок якого представлений у цьому альбомі, можна зримо оцінити вірність (чи хибність) наведених історичних паралелей змагу українського народу за свободу й незалежність під кутом зору того, як ворог називав і називає захисників України. Адже боротьба триває вже довше, ніж війна між III Рейхом і ССРСР, але перемога – безумовно – буде за нами!

ФОТОАЛЬБОМ

ЗА УКРАЇНУ, ЗА ЇЇ ВОЛЮ, ЗА ЧЕСТЬ, ЗА СЛАВУ, ЗА НАРОД!

(слово подяки від укладачів)

Виходу в світ цього альбому ми завдячуємо шановним Фундаторам – Головній Управі Товариства Вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича – “Тараса Чупринки” в ЗСА (пп. Богдан Ковалик і Зеня Брожина), Відділу Товариства Вояків УПА в Йонкерсі (п. Богдан Ковалик), Відділу Товариства Вояків УПА в Клівленді (п. Микола Рошецький), 31-му відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України (Палатайн, Іллінойс) – яким виказуємо найщиріші слова вдячності. Сердечно дякуємо працівникам Видавництва «Літопис УПА» Мирону Луцаку, Роману Кулику та Ігорю Гомзяку, за сприяння яких даний фотоальбом побачив світ, а також Іллі Лабуньці за англомовні переклади. Особливі слова вдячності виказуємо п. Анні Гіренко за дизайн, опрацювання зображень і загальне макетування матеріалу та підготовку електронної версії видання.

Подяка тим, хто інформував про війну на Донбасі:

Друг «Барс»
Друг «Борода»
Друг «Буча»
Друг «Гаврик»
Друг «Людоед»
Друг Сашко
Друг «Удав»

Подяка за допомогу у висвітленні тематики УПА:

Мирославу Симчичу-«Кривоносу»,
Петру Підлетьчуку-«Спартаку»,
голові Косівської районної ради п. Павлові Ванджураку,
голові Косівського РО «Просвіта» Богдану Глібчуку,
народному депутату Юрію Тимошенку, Андрію Мацьківу, Людмилі
Луканюк, Олегу Раку, Дмитру Проданику,
Василю Бовичу, Василю Портяку, Ярославу Сватку,
Роману Гарбузу і Борису Яворському

Щиро вдячні Василь ТУМЕНЮК і Юлія ПОСОХОВА-КІРЄЄВА

*Над мареннями нашими і снами,
Із наших ран, і крові, і ганьби
В нові світи ми проростем синами,
Змужнілими стократ для боротьби!*

Борис МОЗОЛЕВСЬКИЙ

**Слава
не вмире, не поляже!**

Тарас ШЕВЧЕНКО

